

מולה הרטני

ענת סרגוסטי העולם הזה

אלירן דניאל

הם לא סובלים מן הוודוים!

שימי מודה שקשה לנהל קאריירה מוסיקלית כשיש מישפחה. "היה לי קל הרבה יותר כשהייתי פרפר חופשי. היום אני כבר פחות מתהולל. גם למעריצות אני לא מתמסר בקלות." "בקלות לא, אבל לא בקלות? שימי מחייך חיוך רביזשמעות.

ג'ניפר צועקת מהמיטבה: "אתם רוצים שאני אלך מפה כדי שהוא יוכל לענות?"

שימי אינו מגיב ואומר בשקט: "טוב, אני בסדר-הכל בן-אדם. אלה דברים טיבעיים, שקורים. אבל בסדר-הכל אני לא משתולל יותר מדי. אני משתדל בכל הזמן הפנוי להיות בבית עם הילדים היפים שלי, הם האושר הכי גדול, זה מה שנשאר אחרי הכל."

בכחירות האחרונות לכנסת הוא יצא בהצהרות פוליטיות. בראיונות רבים (המשך בעמוד 35) **שי רבים**

ג'ניפר ושימי בביתם

קשה לנהל קאריירה עם מישפחה!

לפני ארבע שנים חזר שימי במיוחד מארצות-הברית כדי להשתתף בתחרות הקדם-אירוויזיון. במהלך החזרות דיברו עליו כעל זוכה כמעט-ודאי. בסיום התחרות הוא מוקס באחד המקומות האחרונים. "לא התאכזבתי אז. זה לא מה שמפריע לי. אני יודע שיש לי קול חזק ויפה, ואני לא אומר את זה מהשחצנות. זו עובדה, ואין בזה כלום. אני זמר עם קול. היום זמרים לא צריכים קול. יש מכשירים אלקי טרוניים, שעושים את כל העבודה."

"יותר קל להיות פרפר!"

ג'ניפר חוזרת מגן-השעשועים עם שלושת הילדים, אלירן (5) דניאל (3) ואריאל (2). שלושת הילדים בהירי-עור. כשאלירן בעל עיני-

אבל כל הזמן מופיע. אני לא מרגיש נפילה, לא בהופעות ולא במכירת תקליטים.

"השנה הוצאתי שני תקליטים, מה אפשר לעשות יותר מזה?"

"בעניין של כתבות והופעות בכלי-התקשורת נרגעתי. אין לי יחסי-צבור, ואף פעם לא ביקשתי מעיתונאים שיכתבו עלי. במיצעדי-הפיומונים אני כבר לא מתחרה. אתמול, בדרך להופעה, שמעתי במיקרה את מיצעד-הפיומונים. איזה בושה! איזו רמה נמוכה! איזה שירים גרועים! זה לא כשכילי, המישחק הזה!"

כשנים שבהן היה כשיא, וצעד בראש המיצעדים, שימי תבורי לא דיבר כך. נכון, אז זה היה אחרת. היום זה לא הסטייל שלי. יש עוד הרבה זמרים שמצליחים יפה, ולא מתחרים במיצעד."

ג'ניפר ערב הנשואין

דווקא היא רצחה לחזור לארץ!

על ההצלחות בצרפת הוא דווקא אוהב לדבר. "בפעם האחרונה שהייתי שם, עבר מעל לרצועת-החוף מטוס שסחב שלטי-פירסומת ענקי, כואו להופעה של שימי תבורי. שם אנחנו הולכים בגדול. יש לי תמונות של המטוס, אבל בארץ לא פירגנו לזה. בכלל לא מפרגנים כאן להצלחה שלי בצרפת!"

הוא מפסיק, לוגם מכוס-הקפה שבידו וממשיך: "לא נורא. אני נהייתי רגוע לרברים האלה. שיכתבו על מה שרוצים. יותר כתבה, פחות כתבה, יותר השמעה ברדיו או פחות, זה כבר לא מה שמזוין לי."

"הקלטתי 12 תקליטים ו-120 שירים מכרתי המון תקליטים אבל היחסי-צבור שלי לא טובים כמו של זמרים אחרים, ובארץ, לצערי, זה מה שקובע."

"הנה יהודית רביץ, איזה רעש היה סביבה השנה ומה היא בסדר-הכל עשתה? תקליט ומופע, כמו שהיא עושה בכל שנה. רק שהשנה היו לה יחסי-צבור טובים."

"אני עשיתי השנה יותר ממנה, ולא שמעו על זה. התקליט שהוצאתי, של השירים האיטלקיים, נמכר בהמון אלפים, ולא קיבלתי על זה תקליט זהב. כל התקליטים-זהב זה שטויות, בריחה. כל אמרגן שרוצה לעשות לזמר שלו יחסי-צבור מעניק לו תקליט זהב."

"יש זמרים שמכרו 5000 תקליטים, והאמרגן שלהם, אירגן להם מסיבה עם תקליט זהב ואני הייתי אומר: 'יופי', ומחייך, אבל יודע את האמת."

"הכל בארץ בנוי על יחסי-צבור. הנה, האליל החדש, אדם — הרי הוא כולו בלוף אחד גדול. אין לו בכלל קול. הוא לא יודע לשיר. הוא שר גרוע ולא יפה. אבל יחסי-הצבור שלו עשו לקהל שטיפת-מוח. כל מי שדיברתי איתו אמר על אדם: 'מה צריך להביע הרבר הזה?!' אבל שיהיה לו לכריאות, שיצליח, אני את הקטע הזה של אדם כבר עברתי, כבר הייתי בסרט הזה, הייתי אדם, והיו לי אלפי מעריצות שצורחות בהופעות. גם היום יש לי, אבל היום זה כבר לא מעניין אותי. מה שמעניין אותי היום זה כסף" ולמרות המישפט האחרון הוא טוען: "אני לא מכור לכסף אבל כשיש מישפחה וילדים הברבים מקבלים פרופורציות אחרות, וכסף נהיה דבר חשוב."

"זה לא הסטייל שלי!"

על הרושם שנוצר, כאילו חלה ירידה בקאריירה שלו בארץ, הוא אומר: "לוח-ההופעות שלי סגור. אני מופיע המון. לא כקונצרטים גדולים,

שימי השבוע בביתו. הכל בנוי על יחסי-צבור!